

การสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร

วัชระ ยกฉิม รยาชาติ เต็งกุศลย์มาน และ ก้องเกียรติ เขยชม
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตกระบี่

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพล 031109 ทักษะและการสอนกรีฑา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จำนวนทั้งสิ้น 30 คน แบ่งเป็นนักศึกษาชาย 15 คน และ นักศึกษาหญิง 15 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบประเมินเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการวิ่งระยะสั้น เพื่อใช้ประกอบการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และแบบบันทึกคะแนนเพื่อใช้ประกอบการหาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น จำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการตั้งต้น ทักษะการออกตัว ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะการวิ่งทางโค้ง ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัยมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.89, 1.00, 0.88, 0.92 และ 0.83 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยภาพรวม เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.90 และ 2) เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น จำนวน 5 ทักษะ มีค่าความเชื่อถือได้อยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก กล่าวคือ ทักษะการตั้งต้นมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.84 0.77 0.88 0.67 และ 0.72 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในภาพรวมเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นมีค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.83

คำสำคัญ: ทักษะการวิ่งระยะสั้น เกณฑ์การประเมิน ความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้

SCORING RUBRIC ASSESSMENT CRITERION CONSTRUCTION OF SHOT DISTANCE
RUNNING SKILLS FOR STUDENTS OF INSTITUTE OF PHYSICAL
EDUCATION CHUMPHON CAMPUS

Watchara Yokchim, Raja Syed Tengku Sulaiman, and Kongkiat Choeychom
Faculty of Education, Thailand International Sport University Krabi campus

Abstract

The purpose of the study was to construct scoring rubric assessment criteria of short distance running skills for students of Institute of Physical Education Chumphon Campus. The samples were 30 first-year students consisting of 15 males and 15 females who enrolled in PE 031109 course: Track and Field Skills and Instruction in 2nd semester, academic year 2018. The instrument used to collect the data was short distance running skill assessment form. Data were analyzed by utilizing mean, standard deviation, Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient, and t-test.

Based on the analysis of the gathered data, the findings showed that: 1) the IOC of content validity of the developed 5-running-skill-assessment criteria was found at 0.89, 1.00, 0.88, 0.92, and 0.83 respectively, and the total validity was rated at 0.90; 2) the test-retest reliability of the 5-skill-running-assessment criteria was found at 0.84, 0.77, 0.88, 0.67, and 0.72 respectively, and the total reliability was rated at 0.83. However, the study was also found that all mentioned reliability values were considered to be at "high and very high" levels.

Keywords: short distance running skill, assessment criteria, validity, reliability

บทนำ

กรีฑานับได้ว่าเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายประเภทหนึ่ง ทั้งนี้ก็เพราะว่าเป็นกีฬาที่สามารถมองเห็นกลไกการเคลื่อนไหวของนักกีฬาทุกส่วนทั้งฝีเท้า ความเร็ว ความไกล และความสูงได้อย่างชัดเจนและสามารถเล่นได้ทั้งชายและหญิง ด้วยเหตุนี้กรีฑาจึงได้รับการบรรจุให้มีในการเรียนการสอนและการแข่งขันทุกระดับอายุและทุกระดับการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬานักเรียน นักศึกษาแห่งชาติ กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ เอเซียเกมส์ไปจนถึงการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก กรีฑาเป็นกีฬาหลักที่เปรียบเสมือนเป็นบิดาของกีฬาประเภทอื่น ทั้งนี้ก็เพราะว่ากรีฑาเป็นพื้นฐานการเคลื่อนไหวที่ต้องใช้สมรรถภาพหลายด้านตั้งแต่ความเร็ว ความแข็งแรง พลังกำลัง ความอดทน การประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อและประสาท นั่นก็หมายความว่าเมื่อฝึกกรีฑาแล้วสามารถนำทักษะไปใช้ในการเล่นกีฬาอื่น ๆ ต่อไปได้ ด้วยเหตุนี้สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร จึงจัดให้มีการสอนกรีฑาให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และดำเนินการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตร กล่าวคือ ต้องมีการวัดและประเมินผล ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของรายวิชา

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่ได้เล็งเห็นความสำคัญและประโยชน์ของกรีฑา ซึ่งเป็นพื้นฐานการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาประเภทอื่น ๆ และเป็นสถาบันที่ผลิตนักศึกษา เพื่อให้มีทักษะด้านพลศึกษาสามารถนำไปถ่ายทอดในโรงเรียนได้ จึงบรรจุให้วิชาทักษะและการสอนกรีฑา เป็นวิชาบังคับสำหรับนักศึกษา ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (Institute of Physical Education Chumphon Campus, 2017, p. 11) ซึ่งในหลักสูตรได้กำหนดคำอธิบายรายวิชาไว้ว่า การวิ่งระยะสั้นระยะกลางระยะไกล การวิ่งข้ามรั้ว และวิ่งผลัด ประเภทลาน ได้แก่ การทุ่มน้ำหนัก ขว้างจักร พุ่งแหลนกร กระโดดไกล กระโดดสูง กระโดดค้ำเขย่งก้าวกระโดด ศึกษาเทคนิคในการฝึกซ้อมตลอดจนการแก้ไขท่าทางต่าง ๆ ของการเล่นกรีฑาที่ไม่ถูกต้อง และให้มีความชำนาญเฉพาะอย่างเพิ่มขึ้น รวมทั้งการแข่งขันกรีฑาแต่ละประเภท

จากคำอธิบายรายวิชาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเล่นกรีฑานั้นจะต้องมีการศึกษาทักษะที่ถูกต้อง และต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ สำหรับการวิ่งระยะสั้นจะแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะ 100 เมตร 200 เมตร และ 400 เมตร การวิ่งระยะสั้นจะประกอบด้วย ทักษะต่าง ๆ ที่สำคัญ คือ ทักษะการตั้งต้น ทักษะการออกวิ่ง ทักษะการวิ่งทางโค้ง ทักษะการวิ่งทางตรง และทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย แต่ในการวิ่งระยะทาง 100 เมตรนั้นไม่มีการวิ่งในทางโค้ง และในการวิ่ง 400 เมตร มีองค์ประกอบของทักษะเช่นเดียวกับ 200 เมตรแต่นักกรีฑาจะต้องวิ่งระยะทางไกลกว่า ถ้านักกรีฑาไม่มีความแข็งแรงและความอดทนก็จะส่งผลถึงการปฏิบัติทักษะได้

การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จ จะต้องประกอบด้วยไปด้วยปัจจัยต่าง ๆ มากมายหลายประการที่สำคัญคือ จะต้องมีการวัดและการประเมินผลควบคู่กันไป ดังที่ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (Luan Saiyot & Angkana Saiyot, 1995) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวัดผลและประเมินผลไว้ว่า

“การวัดผลเพื่อหาข้อมูลจากแต่ละบุคคลอันเป็นรากฐานให้จัดการศึกษาได้ผลตรงตามเป้าหมายจึงถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง กิจกรรมทางการศึกษาเป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างให้บังเกิดการเปลี่ยนแปลงกับผู้รับการศึกษา ทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพ การจะพิจารณาตัดสินว่าอะไรดีอะไรเลวอะไรได้ตามเกณฑ์ อะไรพลาดจากเกณฑ์ อะไรจะช่วยในการพิจารณาตัดสินได้อย่างดีต้องใช้หลักการวัดผล จะพูดว่าที่ใดมีการศึกษาที่นั้นย่อมมีการวัดผลและประเมินผล”

ที่ผ่านมาการวัดผลในวิชาการศึกษาผู้สอนมักจะทำทดสอบโดยการวิ่งจับเวลา ไม่ค่อยเน้นการประเมินความถูกต้องของท่าทางในการวิ่ง ซึ่งท่าทางในการวิ่งมีความสำคัญมาก เพราะท่าทางที่ถูกต้องก็จะทำให้การวิ่งมีประสิทธิภาพ ในการประเมินผลทักษะกรีฑาส่วนใหญ่จะใช้แบบประเมินที่ผู้สอนสร้างขึ้นเองจากประสบการณ์ โดยใช้เพียงการสังเกตของผู้สอนทำให้ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนชัดเจน การให้คะแนนก็ขาดความชัดเจน ไม่มีความยุติธรรม และไม่สามารถตรวจสอบได้ ดังนั้นในการวัดผล ผู้สอนควรมีหลักเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจน เพื่อเป็นเครื่องมือในการบันทึกข้อมูลไม่ให้หลงลืมในสิ่งที่สังเกต และสามารถสังเกตได้อย่างมีหลักการตามหลักทฤษฎี เครื่องมือที่จะช่วยให้การสังเกตมีความเป็นปรนัยมากขึ้น ได้แก่ แบบประเมินค่า ซึ่งบุญส่งโกสะ (Boonsong Kosa, 2004) ได้อธิบายว่ามาตรฐานประมาณค่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวัดผลวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะเมื่อต้องการดูท่าทางในการทำทักษะต่าง ๆ เป็นหลัก นอกจากนี้ บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธนนท์ (Boontham Kritpreedaborisut, 2006) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า แบบประเมินค่าเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดสิ่งที่เป็นนามธรรมด้วยการแปลงเป็นปริมาณเชิงเปรียบเทียบ นิยมใช้วัดพฤติกรรมที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้

อย่างไรก็ตาม ไพศาล หวังพานิช (Paisan Wangpanit, 2000) ยังได้กล่าวถึงข้อจำกัดของแบบประเมินค่าไว้ว่า “การใช้มาตราประมาณค่าเพื่อตรวจให้คะแนนผลงานนั้นมักมีปัญหาด้านความชัดเจนในการให้คะแนน กล่าวคือในกรณีที่ใช้แบบประเมินกำหนดระดับในมาตราประมาณค่าเป็น 3 ระดับ ผู้ประเมินจำเป็นต้องนิยามหรืออธิบายความแตกต่างของผลงานที่จะได้ระดับคะแนน 3-2-1 ว่าแตกต่างกันอย่างไร”

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาเอกสารของผู้วิจัยพบว่า การวัดและประเมินผลวิชาทักษะและการสอนกรีฑา เป็นการประเมินผลเชิงคุณภาพโดยอาศัยการสังเกตจากอาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก และใช้แบบประเมินค่า ซึ่งการประเมินในลักษณะดังกล่าวยังมีจุดอ่อนคือขาดความเป็นปรนัยความเชื่อถือได้ในการให้คะแนนผู้เรียน เนื่องจากแบบประเมินค่าไม่ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้อย่างชัดเจนจึงสามารถทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการประเมินได้

เกณฑ์การประเมินผลที่ดีนั้นต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญคือ มีความเที่ยงตรง (validity) มีความเชื่อถือได้ (reliability) และเครื่องมือในการประเมินผลที่ดีนั้นช่วยให้อาจารย์ผู้สอนสามารถวัดและประเมินผลความสามารถของผู้เรียนได้ตามสภาพที่เป็นจริง (Nixon and Jewett, 1974, as cited in Sompit Raweesri, 1999) นอกจากนี้กรมวิชาการ (Department of Academic Affairs, 1994) ยังได้อธิบายถึงคุณสมบัติของเกณฑ์การประเมินไว้ดังนี้

“เครื่องมือประเมินจะต้องกำหนดมาตราวัด (scale) และรายการของคุณลักษณะที่บรรยายถึงความสามารถในการแสดงออกของแต่ละจุดในมาตราการวัดอย่างชัดเจน และเกณฑ์การประเมินต้องบรรยายถึงความสามารถในการแสดงออกของนักเรียนในแต่ละระดับ จึงเป็นข้อมูลที่สำคัญสำหรับครูผู้ปกครองและผู้สนใจอื่น ๆ ได้ทราบว่านักเรียนรู้อะไรและทำอะไรได้มากน้อยแค่ไหน เกณฑ์การประเมินจึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ โดยสามารถทำให้เห็นเป้าหมายของการแสดงของนักเรียนมีความชัดเจนและนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์หรือสมรรถภาพที่สำคัญของมาตรฐานการศึกษาได้ (p. 15)”

จากความสำคัญของเกณฑ์การประเมินดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับผลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การพัฒนาเกณฑ์การประเมินเกณฑ์การวิ่งระยะสั้นสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ กล่าวคือมีความเที่ยงตรง ความเชื่อถือได้ และมีความเป็นปรนัยยังมีอยู่ในวงจำกัด จึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการสอนวิชากรีฑามีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาเกณฑ์การประเมินการ

วิงระยะสั้นสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงประจักษ์ ตลอดจนสามารถนำผลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการวิงระยะสั้นสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร

สมมุติฐานการวิจัย

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานเพื่อพิสูจน์ความเชื่อถือได้ของเกณฑ์การประเมินทักษะการวิงระยะสั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ดังนี้

ผลการให้คะแนนทักษะการวิงระยะสั้น ครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา พล 031109 ทักษะและการสอนกรีฑา จำนวนทั้งสิ้น 107 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตชุมพร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา พล 031109 ทักษะและการสอนกรีฑา ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จำนวนทั้งสิ้น 30 คน ประกอบด้วยนักศึกษาชาย 15 คน และนักศึกษาหญิง 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการทำวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ สร้างเกณฑ์ประเมินทักษะการวิงระยะสั้น เพื่อนำไปเป็นเครื่องมือในการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนวิชา พล 031109 ทักษะและการสอนกรีฑา สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดเครื่องมือ เพื่อใช้ประกอบการสร้างเกณฑ์ทักษะดังกล่าว ดังต่อไปนี้

1. แบบประเมินเกณฑ์การให้คะแนนทักษะการวิงระยะสั้น เพื่อใช้ประกอบการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของเกณฑ์การประเมินทักษะการวิงระยะสั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการนี้ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบประเมินดังกล่าวก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งประกอบด้วยทักษะการวิงระยะสั้น จำนวน 5 ทักษะ ดังนี้

- 1.1 ทักษะการการตั้งต้น
- 1.2 ทักษะการออกตัว
- 1.3 ทักษะการวิงทางตรง
- 1.4 ทักษะการวิงทางโค้ง
- 1.5 ทักษะการวิงผ่านเส้นชัย

2. แบบบันทึกคะแนนรายบุคคลและโดยภาพรวมการปฏิบัติทักษะการวิงระยะสั้น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลสำหรับประกอบการหาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของเกณฑ์การประเมินดังกล่าว ในการนี้ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกดังกล่าวเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ก่อนที่จะนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเรื่อง การสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น สำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร กับกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัยสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ ถึง สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งนัดวันและเวลาในการทดสอบ

2. จัดเตรียมอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. นำเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองใช้ (try out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเกณฑ์ดังกล่าว ตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหาวิชาทักษะและวิธีสอน รายวิชา พล 031109 ทักษะและการสอนกรีฑาที่สอนในภาคต้น ปีการศึกษา 2561

3.2 ปรึกษาอาจารย์ผู้สอนรายวิชา พล 031109 ทักษะและการสอนกรีฑา เกี่ยวกับองค์ประกอบในการประเมินการเรียนรู้สำหรับวิชานี้

3.3 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีเกี่ยวกับ และการสร้างเกณฑ์การประเมิน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4 วิเคราะห์องค์ประกอบและทักษะที่จะใช้ในการสร้างเกณฑ์การประเมินในรายวิชา พล 031109 ทักษะและการสอนกรีฑา

3.5 ศึกษาการสร้างเกณฑ์การประเมินสำหรับองค์ประกอบที่ได้พิจารณาแล้ว

3.6 สร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร โดยสร้างเกณฑ์การประเมินใน 5 ทักษะ คือ ทักษะการตั้งต้น ทักษะการออกวิ่ง ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะการวิ่งทางโค้งและ ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย โดยในแต่ละรายการได้กำหนดระดับคะแนนในการประเมินเป็น 5 ระดับ คือ 4 3 2 1 และ 0 โดยมีรายละเอียดของเกณฑ์การประเมินระบุไว้ในแต่ละระดับคะแนน

3.7 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของเกณฑ์การประเมิน โดยนำเกณฑ์ดังกล่าวไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ

3.8 หาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น

4. ผู้วิจัยได้ควบคุมการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามก่อนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เชิญผู้ช่วยผู้วิจัยประชุมเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับวิธีและขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

5. นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์และแปลผล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น โดยใช้การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Item Objective Congruence Index: IOC) ตามวิธีการของ โรวิลเนลลี และ แฮมเบิลตัน (Rovilnelli & Hambleton, 1977, pp. 49-60)

3. หาค่าความเชื่อถือได้ (reliability) ของเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น โดยการทดสอบซ้ำ (test-retest) ระยะเวลาห่างกัน 7 วัน แล้วนำคะแนนการทดสอบแต่ละทักษะจากการทดสอบทั้ง 2 ครั้ง มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) แล้วนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (Boonchom Srisa-ard, 2002, p. 110)

1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็น 0 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ระหว่าง -1 และ +1 หมายถึง ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน โดยทิศทางของความสัมพันธ์พิจารณาจากเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้ กล่าวคือ ถ้าเป็นไปในทางบวก แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในลักษณะคล้อยตามกัน แต่ถ้าในทางลบแสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้ามกันหรือผกผันกัน

สำหรับการพิจารณาระดับความสัมพันธ์สามารถพิจารณาได้ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.80-1.00 หมายความว่า ผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.60-0.79 หมายความว่า ผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.40-0.59 หมายความว่า ผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.20-0.39 หมายความว่า ผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันระดับยอมรับได้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.01-0.19 หมายความว่า ผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ

3. การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัย

การทำวิจัยเรื่องสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น จำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการตั้งต้น ทักษะการออกตัว ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะการวิ่งทางโค้ง ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.89, 1.00, 0.88, 0.92 และ 0.83 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.90 ดังรายละเอียดในตาราง

รายการประเมิน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ทักษะการตั้งต้น	0.89
ทักษะการออกตัว	1.00
ทักษะการวิ่งทางตรง	0.88
ทักษะการวิ่งทางโค้ง	0.92
ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย	0.83
รวม	0.90

2. เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น จำนวน 5 ทักษะ มีค่าความเชื่อถือได้อยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก กล่าวคือ ทักษะการตั้งต้นมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.84 ถือว่าสูงมาก ทักษะการออกตัว มีค่าเท่ากับ 0.77 ถือว่าสูง ทักษะการวิ่งทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.88 ถือว่าสูงมาก ทักษะการวิ่งทางโค้ง มีค่าเท่ากับ 0.67 ถือว่าสูง และทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย มีค่าเท่ากับ 0.72 ถือว่าสูง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในภาพรวมเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นมีค่าความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.83 ถือว่าสูงมาก

เกณฑ์การประเมิน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความเชื่อถือได้
ทักษะการตั้งต้น	0.84*	สูงมาก
ทักษะการออกตัว	0.77*	สูง
ทักษะการวิ่งทางตรง	0.88*	สูงมาก
ทักษะการวิ่งทางโค้ง	0.67*	สูง
ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย	0.72*	สูง
รวม	0.83*	สูงมาก

หมายเหตุ. * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัย เพื่อสร้างเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นสำหรับนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร จำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการตั้งต้น ทักษะการออกตัว ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะการวิ่งทางโค้ง และทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น จำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการตั้งต้น ทักษะการออกตัว ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะการวิ่งทางโค้ง ทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัยมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 0.89, 1.00, 0.88, 0.92 และ 0.83 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.90 สามารถสรุปได้ว่า เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ทั้งในภาพรวมและรายทักษะสามารถประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นของศึกษาสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร ได้ในเชิงปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ดังที่ พิชิต ภูติจันทร์ (Pichit Phutchan, 2004, pp. 15-16) ได้อธิบายว่า แบบวัดหรือแบบประเมินใด ๆ ก็ตามที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นที่ยอมรับได้ จะสามารถวัดเนื้อหาสาระที่ต้องการวัดได้อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือวัดได้ครบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ซึ่งธีระ กุลสวัสดิ์ (Theera Kulsawat, 2015) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 ถือว่าเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แต่ถ้าค่าดัชนีดังกล่าวมีค่าต่ำกว่า 0.50 ผู้วิจัยก็สามารถนำไปปรับปรุงเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป หรือจะตัดทิ้งก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความจำเป็น นอกจากนี้ รายาศิต เต็งกุลสุลัยมาน (Raja Syed Tengku Sulaiman, 2018, p. 21) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ไม่ว่าจะเป็นการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยวิธีการใด ๆ มีหลักคิดที่สำคัญอยู่ประการหนึ่งว่า ผู้เชี่ยวชาญที่จะพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ นั้น จะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องที่จะวัดนั้นจริงๆ จึงจะทำให้ได้เครื่องมือที่มีคุณภาพตามต้องการ

2. เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น จำนวน 5 ทักษะ มีค่าความเชื่อถือได้อยู่ในระดับสูงถึงสูงมาก กล่าวคือ ทักษะการตั้งต้นมีค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.84 ถือว่าสูงมาก ทักษะการออกตัวมี ค่าเท่ากับ 0.77

ถือว่าสูง ทักษะการวิ่งทางตรง มีค่าเท่ากับ 0.88 ถือว่าสูงมาก ทักษะการวิ่งทางโค้ง มีค่าเท่ากับ 0.67 ถือว่าสูง และทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย มีค่าเท่ากับ 0.72 ถือว่าสูง อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาในภาพรวมเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นมีความเชื่อถือได้ เท่ากับ 0.83 ถือว่าสูงมาก ซึ่งเป็นไปตามตารางเกณฑ์มาตรฐานการประเมินผลสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เคอร์เคนดัลล์, กรูเบอร์, และ จอห์นสัน (Kirkendall, Gruber, & Johnson, 1987, pp. 71-79; as cited in Sompit Raweesri, 1999, p. 15) ที่แสดงให้เห็นว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.80-0.89 ถือว่า เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ดี

ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ ว่าเกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น ของนักศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้ง 5 ทักษะ ประกอบด้วย ทักษะการตั้งต้น ทักษะการออกตัว ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะการวิ่งทางโค้ง และทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการเรียนการสอนได้ ทั้งนี้ก็เพราะว่าเป็นเกณฑ์ที่มีคุณสมบัติตามหลักวิชาการ ทั้งความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอแนะของพูนศักดิ์ ประถมบุตร (Poonsak Prathombut, 1989, pp. 24-28) ที่ว่าแบบวัดหรือแบบประเมินที่สร้างขึ้นควรมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาคือสามารถวัดเนื้อหาได้ครบตามขอบเขตที่กำหนดไว้ และความเชื่อมั่น คือวัดกี่ครั้ง ผู้เรียนก็จะตอบหรือทำได้เหมือนเดิม

บทสรุป

เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้น จำนวน 5 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการตั้งต้น ทักษะการออกตัว ทักษะการวิ่งทางตรง ทักษะการวิ่งทางโค้ง และทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในระดับสูงมากทั้งในภาพรวมและแต่ละรายการ และเมื่อพิจารณาถึงค่าความเชื่อถือได้ของเกณฑ์การประเมินดังกล่าว พบว่า ค่าในภาพรวม ทักษะการตั้งต้น และทักษะการวิ่งทางตรง มีค่าดังกล่าวอยู่ในระดับสูงมาก ส่วนที่เหลือคือ ทักษะการออกตัว ทักษะการวิ่งทางโค้ง และทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย มีค่าความเชื่อถือได้อยู่ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม สามารถสรุปได้ว่า เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีคุณภาพสูงเป็นที่ยอมรับได้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นของศึกษาศาสนาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร และวิทยาเขตอื่น ๆ ในเชิงปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากประสบการณ์ในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้ค้นพบแนวทางในการทำวิจัยให้ประสบความสำเร็จ ตลอดจนการแก้ปัญหา และอุปสรรค ที่เกิดขึ้นขณะดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่มีการวัดซ้ำ ผู้วิจัยจะต้องวางแผนในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ดี ที่สำคัญคือต้องลดและป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับการขาดหายไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยการสร้างแรงจูงใจภายในที่ดี

2. กรณีที่มีการบันทึกสถิติ หรือคะแนนจากการปฏิบัติทักษะกีฬาของกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิจัย จำเป็นจะต้องหาผู้ช่วยบันทึกที่มีความชำนาญ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับทักษะของกีฬาประเภทนั้น ๆ จึงจะสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทัน และครบถ้วน

ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันการพลศึกษา

1. อาจารย์ผู้สอนที่ประสงค์จะนำแบบประเมินฉบับนี้ไปใช้ควรอ่านเกณฑ์ให้เข้าใจก่อน ทั้งนี้เนื่องจากการประเมินทักษะดังกล่าว มีเวลาจำกัดในการพิจารณาลักษณะทักษะที่นักศึกษาปฏิบัติ โดยเฉพาะ ทักษะการวิ่งทางโค้ง และทักษะการวิ่งผ่านเส้นชัย ทั้งนี้เพื่อให้การประเมินเป็นไปอย่างถูกต้อง ยุติธรรม และเป็นไปตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้

2. เกณฑ์การประเมินทักษะการวิ่งระยะสั้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเกณฑ์ที่มุ่งเน้นการปฏิบัติทักษะที่ถูกต้องตามหลักสูตร ดังนั้นก่อนที่จะทำการประเมิน อาจารย์ผู้สอนจะต้องชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าวอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะในกาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างแบบประเมินทักษะพื้นฐานของกีฬาประเภทอื่น ๆ ทั้งกีฬาประเภททีม และกีฬาส่วนบุคคล
2. การหาความเชื่อมั่นของแบบประเมินด้วยวิธีการทดสอบซ้ำ (test – retest method) อาจจะใช้เทคนิคซึ่งเป็นทางเลือกอื่นแทนการทดสอบซ้ำได้ เช่น การประเมินซ้ำจากภาพการเคลื่อนไหวที่บันทึกไว้เป็นต้น
3. ควรสร้างเกณฑ์ปกติทักษะการวิ่งระยะสั้นของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา โดยใช้เกณฑ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบันต่อไป

References

- Boonchom Srisa-ard. (2002). *Introduction to Research* (7th ed.). Bangkok: Suriwiriyasain.
- Boonsong Kosa. (2004). *Measurement and Evaluation in Physical Education*. Bangkok: Kasetsart University.
- Boontham Kritpreedaborisut. (2006). *Measurement and Evaluation in Learning and Teaching*. Bangkok: B&B Printing.
- Department of Academic Affairs. (1994). *Physical education teacher hand books PE. 203 PE. 504 for secondary school level 2* (3rd ed.). Bangkok: Teacher's Council Publishing.
- Institute of Physical Education-Chumphon Campus. (2017). *Bachelor of Education Program in Physical Education B.E. 2560 (Five-year program)*. Chumphon: Faculty of Education.
- Luan Saiyot & Angkana Saiyot. (1995). *Technique of Learning Measurement*. Bangkok: Suriwiriyasain.
- Paisan Wangpanit. (2000). *Measurement and Evaluation in Higher Education*. Bangkok: Ministry of University Affairs.
- Pichit Phutchan. (2004). *Sports Science*. Bangkok: Odian Store.
- Poonsak Prathombut. (1989). *Anatomy and Physiology*. (2nd ed.). Bangkok: Odian Store.
- Raja Syed Tengku Sulaiman. (2018). *Construction of sport skill test in Kabaddi for Thai elite athletics* (Research Report). Krabi: Institute of Physical Education Krabi Campus, Faculty of Education.
- Rovilnelly, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test in item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Sompit Raweesri. (1999). *Higher education criterions construction of swimming skills for Kasetsart University*. (Master's thesis). Kasetsart University, Graduate School.

Theera Kulsawat. (2015). *Research instrument quality finding: focus group activity for quantitative research techniques at Faculty of Political Science and Law, Burapha University*. Retrieved from <http://km.buu.ac.th/article/frontend>

Received: October 16, 2019

Revised: November 22, 2019

Accepted: November 27, 2019